

Mednarodni dan šolskih knjižnic

Učenje: okrepljeno z energijo šolske knjižnice na OŠ Stična

V ponedeljek, 22. oktobra 2007 smo se učenci in šolski knjižničarji Slovenije prvič pridružili praznovanju mednarodnega dne šolskih knjižnic, ki ga v svetu praznujejo že od leta 1999. S praznovanjem tega dne želimo javnost opozoriti na pomen šolskih knjižnic pri vzgoji in izobraževanju. Letošnje geslo mednarodnega dneva šolskih knjižnic je:

Učenje: okrepljeno z energijo šolske knjižnice.

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC

22.10.2007

Naša šola se je pridružila praznovanju mednarodnega dne šolskih knjižnic z vrsto aktivnosti:

- ✿ Objavili smo prenovljene spletne strani šolske knjižnice v sklopu OŠ Stična, ki jih je oblikoval učenec 9. razreda OŠ Stična, podružnične šole Višnja Gora **Mihael Simonič**.

Najdete nas na spletnem naslovu:
<http://www.os-sticna.si/knjiz/index.html>

- ✿ V matični šoli in podružnični šoli Višnja Gora smo izvedli literarni natečaj na temo »Knjižni junaki v šolski knjižnici«. Zmagovalci natečaja na matični šoli so **Rebeka Sinček** in **Janez Piškur**, na podružnični šoli pa **Manca Pirc**,

Boris Kuster in **Gašper Kuhar**.

- ✿ Izvedli smo tudi likovni natečaj na temo »Kakšna bo knjižnica leta 2050«. Na matični šoli je zmagovalka natečaja **Eva Pondrek**, v Višnji Gori pa so bili finalisti natečaja **David Špendal**, **Eva Grubelič**, **Anja Gorjanc**, **Ines Medved**, **Tjaša Pečnik** in **Maja Zavodnik**.
- ✿ Na matični šoli smo dobili tudi nekaj fotografskih del na temo »Branje in učenje v šolski knjižnici«. Nagrajena je bila fotografija **Gregorja Rapuša**.
- ✿ Izbirali pa smo tudi slovensko knjigo, ki bi jo naši učenci priporočali sovrstnikom po svetu. Na matični šoli je največ glasov dobila **zbirka knjig o Anici, pisateljice Dese Muck**, v Višnji Gori pa je zmagala ista pisateljica in njeno delo **Blazno resno o seksu**. Nagrajena dela in izbor del pa objavljamo v tem časopisu.

Branka Emeršič, šolska knjižničarka

Časopis »Učenje: okrepljeno z energijo šolske knjižnice na OŠ Stična« je v elektronski obliki izdala Osnovna šola Stična, Cesta II. grupe odredov 40, 1295 Ivančna Gorica, ravnatelj Marjan Potokar, prof. Izšel je kot poročilo o praznovanju mednarodnega dneva šolskih knjižnic (22.10.2007), ki ga je organizirala knjižničarka Branka Emeršič. Oblikovanje in urejanje časopisa: Branka Emeršič, prispevke in fotografije pa so prispevali učenke in učenci OŠ Stična. Za lektoriranje besedil učencev so poskrbele slavistke Metoda Mihelčič, Marinka Boljka in Vesna Zimic, za prenos v PDF obliko in objavo na spletni strani pa je poskrbel računalničar Gregor Arko.

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC
22.10.2007

Zmagovalna dela literarnega natečaja na temo »Knjižni junaki v šolski knjižnici«
v matični šoli OŠ Stična.

V knjižnici, kot zemlja stari,
se pretepajo barbari.
Tam ne more biti vsak,
samo knjižni kak junak.

Kekec se z Mojco ljubi,
kralj Artur Sneguljčico zasnubi,
Žabji kralj pa Palčico poljubi.

V tej knjižnici za kapitana Gatnika ni
prostora,
tega pleška,
saj še Harryja Potterja Pehta našeška.

Volk Rdeče kapice pa tuli,
ker mu po želodcu kruli.

Noben ti ni enak,
če si ti tudi knjižni junak.

Rebeka Sinček, 5.d

Ko v knjižnici luč ugasne,
postanejo knjige glasne.
Liste zavihtijo
in svoje junake na prostost spustijo.

Ti se igrajo,
med seboj čebļjajo,
vse stvari »premetajo«.

Ko se knjižničarka vrne na delo,
ni prav nič veselo.
Za nered učenec je kriv,
saj naj bi bil preveč radoživ.

On se na vse pretege brani,
knjižničarka pa si pravi:
»Kdo drug bi pa lahko bil,
če učenec ni kriv?«

Nato v knjižnici napravi red,
drugo jutro pa spet
najde nered.

Janez Piškur, 5. d

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC

22.10.2007

Zmagovalno delo likovnega natečaja na temo »Šolska knjižnica leta 2050«

Avtor slike: Eva Pondrek, 7.B

Zmagovalno delo Fotografskega natečaja na temo »Učenje in branje v šolski knjižnici«

Avtor fotografije: Gregor Rapuš, 9.D

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC

22.10.2007

Zmagovalna dela literarnega natečaja na temo »Knjižni junaki v šolski knjižnici« v podružnični šoli v Višnji Gori (VG)

OŽIVELE PRAVLJICE

Bil je 17. september. Med odmorom sem odšla v knjižnico. Knjižničarke ni bilo v knjižnici. Odločila sem se, da jo bom počakala, dokler ne pride. Čakala sem in čakala, a knjižničarke ni bilo od nikoder. Postajala sem utrujena in še bolj utrujena

nato pa sem kar naenkrat zaspala. Čez nekaj časa sem se prebudila, ker sem zaslišala trušč, ki je prihajal iz prostora, kjer so bile pravljice.

Odločila sem se, da grem pogledat, kdo zganja ta hrušč. Ko sem prišla do tja, sem bila zelo začudena, kajti ta hrušč so zganjali Nežika (pestrna), škorec (iz pravljice Lukec in njegov škorec) ter Blaže (iz pravljice Grivarjevi otroci). Bila sem zelo začudena, saj so vsi imeli eno skupno točko. Vsi so bili predstavljeni v knjigah Franceta Bevka. Kar naenkrat se je pojavil France Bevk in Nežiki, škorcu in Blažetu ukazal, naj gredo nazaj v pravljice. Vsi so naenkrat izginili. Ko je zagledal mene, se je začudil in me vprašal, kdo sem. Povedala sem mu, da sem Manca. Bil je zelo potrft, zato sem ga vprašala, če mu lahko kako pomagam. Imel je problem, ki ga lahko reši le s pomočjo otroka s pravega sveta. Povedala sem, da sem deklica s pravega

sveta. Bil je tako vesel, da me je kar objel. Povedal mi je, da so vsem njegovim pravljicam izginili konci. Le tisti otroci, ki imajo bujno domišljijo, mu lahko pomagajo. Povedala sem mu, da imam sošolke in sošolce, ki imajo zelo bujno domišljijo in da bi oni pomagali pri tej stvari. Seveda se je takoj strinjal. Rekel je, da jih bo poklical. Vsi so se kar naenkrat pojavili pred mano v vrsti. Povedala sem jim, da France Bevk potrebuje pomoč. Tam bomo morali poiskati vse junake iz te pravljice in jih privedi v knjižnico. Tako je tudi bilo. Sama sem pristala v pravljici Pestrna, kjer sem poiskala Nežiko, Grivarico (Nežkino mamo), njenega brata Petrča, Mejača, Mejačevko, Tinčeta, Filipa, Maričko in Nežkine brate in sestre ter očeta. Ko smo prišli nazaj v knjižnico, so bili že vsi tam. France Bevk nam je povedal, da lahko pravljicam damo konec tako, da si lahko vsak izbere svojega junaka iz pravljice, ki jo je pripeljal v knjižnico. Nato vsi v en glas zavpijemo naj oživijo pravljice. Šele takrat bodo pravljice dobile nazaj svoj konec zgodbe. In ravno tako se je zgodilo. Vse pravljice so dobile svoj konec zgodbe. France Bevk in naši junaki iz zgodb so se z nami do poznih jutranjih ur zabavali in kramljali. Kaj kmalu sem se utrudila in se ulegla na tla ter zaspala. Zbudila sem se v knjižnici. Spoznala sem, da so bile to, kar se mi je zgodilo, le sanje in da sem bila v knjižnici zaklenjena cel popoldan.

Manca Pirc, 6. razred VG

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007****MARTIN KRPAN – KNJIŽNI KURIR**

Bilo je v petek, ko sem učiteljico med poukom vprašal, če lahko grem na stranišče. Dovolila mi je in ker je bil spodnji zaprt, sem moral v stranišče v 2. nadstropju. Ko sem tiho stopal po stopnicah, sem zagledal neznanega moškega v starih oblekah. Na srečo me ni opazil, a nisem hotel tvegati in sem se sklonil za steno. Prišel je mimo mene in poškilil sem izza stene in ga videl od zadaj. Bil je zelo močan in na hrbtu je imel raztrgano vrečo, iz katere so molele knjige.

Prišel je do vrat knjižnice in iz žepa potegnil kratko žičko in z njo odklenil vrata. Ko je šel noter, je pozabil zakleniti vrata in sledil sem mu. Šel je k peti polici in začel vanjo zlagati knjige iz svoje vreče. Vedno bolj se mi je zdel znan. Opazil sem,

FOTO: Vid Pajek Arambašić

da je dal v omaro zadnjo knjigo in hitro sem zbežal in se skril v stranišče. Ko ga nisem več slišal, sem stekel v knjižnico. Človek je moral biti zelo pozabljiv, saj je spet pustil vrata knjižnice

odklenjena. Pogledal sem knjige, ki jih je prinesel in prva knjiga je imela naslov Sosedov sin, druga Harry Potter, ko pa sem pogledal v tretjo, mi je pritegnila

pozornost. Njen naslov je bil Martin Krpan in na sliki je bil moški, ki sem ga srečal.

Torej ...

Gašper Kuhar, 7. razred VG

PESMICA O MARTINU KRPANU

Želel bi si prijatelja,
močnega in pogumnega,
Martinu Krpanu podobnega.

Takega močnega značaja,
ki nasilnežev se ne boji
in se za pravico bori.

Po svetu bi jahala,
fino se zabavala,
s skrbmi se ne ubadala.

Živela bi skromno in preprosto,
z dejanjem spodbujala poštenost in dobroto.

Boris Kuster, 7. razred VG

FOTO: Vid Pajek Arambašić

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC

22.10.2007

Zmagovalna dela likovnega natečaja na temo »Šolska knjižnica leta 2050« v podružnični šoli Višnja Gora

**Avtor slike: David Špendal,
5. razred VG**

FOTO: Vid Pajek Arambašić

**Avtorica slike: Eva Grubelič,
5. razred VG**

**Avtorice slike: Anja Gorjanc, Ines Medved,
Tjaša Pečnik in Maja Zavodnik, 5. r. VG**

FOTO: Vid Pajek Arambašić

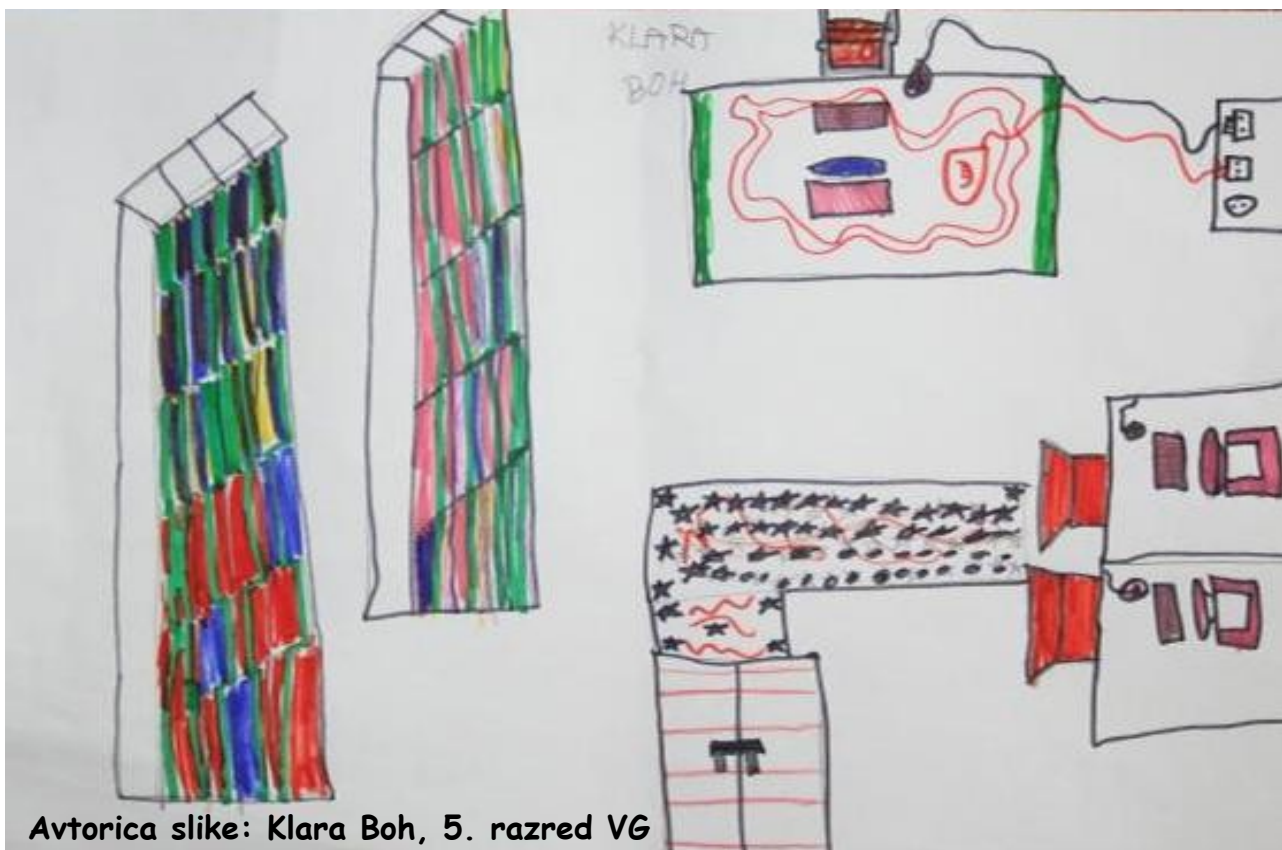
V knjižnici sem srečal Asterixa in Obelixa. Ko sem Obelixa poklical k sebi, je zaradi svoje obilnosti podrl nekaj knjižnih polic. Jezna knjižničarka ga je napodila iz knjižnice.

Šel sem k njemu, takoj za mano pa še Asterix. Seveda je bil zelo radoveden in naju je vprašal, kaj se je zgodilo. Vse sva mu razložila. Nekaj časa je bil tiho, nato

sedaj bot in Obelix se je strinjal.

Potem je zazvonil zvonec in oba knjižna junaka, od tega trenutka tudi moja, in verjamem da od vseh osnovnošolcev, sta se morala posloviti. Mi pa hitro vsak v svoj razred.

Jaka Mestnik, 7. razred VG

Avtorica slike: Klara Boh, 5. razred VG

se je začel naglas smejati. Obelix se je ujezil, prijel Asterixa in ga vrgel v stranišče. Asterix je bil jezen. Popil je čarobni napoj, šel k Obelixu, ga prijel in se mu maščeval tako, da ga je vrgel v sredino avle. Vrgel ga je tako močno, da je bilo čutiti manjši potres, ko je Obelix padel. Nato je Asterix zakričal Obelixu, da sta si

ČAROBNA KNJIŽNICA

Enkrat na mesec pridejo knjižni junaki iz knjig. Kot so Anica, kapitan Gatnik, bedak Jurček, Robin Hood in še bi lahko naštevali. To se dogaja v knjižnici z naslovom Čarobna knjižnica. Stoji na obrobju nekega mesta. Že dolgo ne hodi nihče več v njo,

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

saj so zgradili novo knjižnico z imenom Sodobna knjižnica. V njej so samo moderne knjige, zato ni nobenega sluha o kakem Robinu Hoodu, Anici ...

Ko napoči spet tista noč, ko pridejo ven, veselo kramljajo, se važijo, kdo je bil včasih najbolj bran, obenem pa so žalostni, ker jih nič več ne prebirajo, saj so danes moderne knjige, npr. Super moto dirka, ..

Ko bi morali oditi nazaj v knjige, zlobni Kapitan Gatnik prepreči vstop v knjige. Kaj naj storijo, da ne ostanejo za vedno zunaj in se spremenijo v ljudi?

Zato se poskuša bedak Jurček spomniti kaj dobrega. Medtem Gatnik poskuša osvojiti vse mesto. Drugim knjižnim junakom pove načrt, ki si ga je spomnil. Ta načrt uspe s pomočjo Petra in njegovega sošolca. Gatnika polijemo s snovjo 100⁰²¹, kar je pomagalo. Gatnik se spremeni nazaj v strogega ravnatelja.

Matej Rus, 7. razred VG

Avtorji slike: Blaž Potočnik, David in Matej Zajc, 5. razred VG

MOJ NAJBOLJŠI KNJIŽNI JUNAK

Nekega jutra sem v šolo prišel malo prej, da sem v knjižnici poiskal dve knjigi. Ena knjiga je bila zame, to je Kapitan Gatnik, in ena za mojega bratranca, ki ima naslov Peter Nos. Ko sem prišel v knjižnico, sem med policami zaslišal dva čudna glasova. Potihoma sem se odpravil pogledat, kdo se

ven, a smo hitro postali prijatelji. Vprašal sem ju, kako sta prišla v šolsko knjižnico, pa sta mi rekla, da še sama ne vesta kako. Čez nekaj časa sta me vprašala, če znam kakšen vic. Moral sem jima povedati vic. Povedal sem jima vic: »Zakaj blondinka nese torto na wc?«. Oba sta premišljevala in premišljevala, a sta se vdala. Rekla sta, naj povem jaz. In jaz

Avtor slike: Jan Trontelj, 2. razred VG

skriva. Ko sem prišel do tja, sem zagledal Petra Nosa in Kapitana Gatnika. Poslušal sem ju, kaj se pogovarjata. Kar naenkrat se mi je v nos pripeljala mušica in sem kihnil. Ko sem kihnil, sta se oba prestrašila in se skrila. Nekaj časa sem ves potrpet stal in čakal, kaj se bo zgodilo. Čez nekaj časa sem jima rekel, naj se ne bojita, saj jima nič ne bom naredil. Ko sem jima to rekel, sta prestrašena prišla

sem jima povedal vic do konca. »Zato, ker ima wc račka rojstni dan«. Oba sta se začela smejati, da sem mislil, da se bosta razpočila. Kar naenkrat je v knjižnico stopila knjižničarka in me vprašala, če mi lahko kaj pomaga in jaz sem rekel, da ne rabim pomoči. Kapitan Gatnik in Peter Nos sta mi bila zelo všeč, zato ju nikoli ne bom pozabil.

Urban Zajec, 7. razred VG

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007****KO KNJIŽNICA OŽIVI**

Čez dan, kot že vsi veste, je v knjižnici veliko ljudi. Ponoči pa knjižni junaki oživijo. Pojavijo se: Pika Nogavička, Lakotnik, Zvitorepec, čarovnica Lili, vile in še bi lahko naštevali.

Odidejo iz knjižnih polic in iz polic skozi vrata knjižnice v svet. Tam raziskujejo, potujejo in kar naprej razmišljajo o svojih dogodivščinah, pustolovščinah.

Ko pa se svitati začne, nazaj v knjige skočijo in zaspijo. Vse do naslednjega večera, ko zopet KNJIŽNICA OŽIVI!

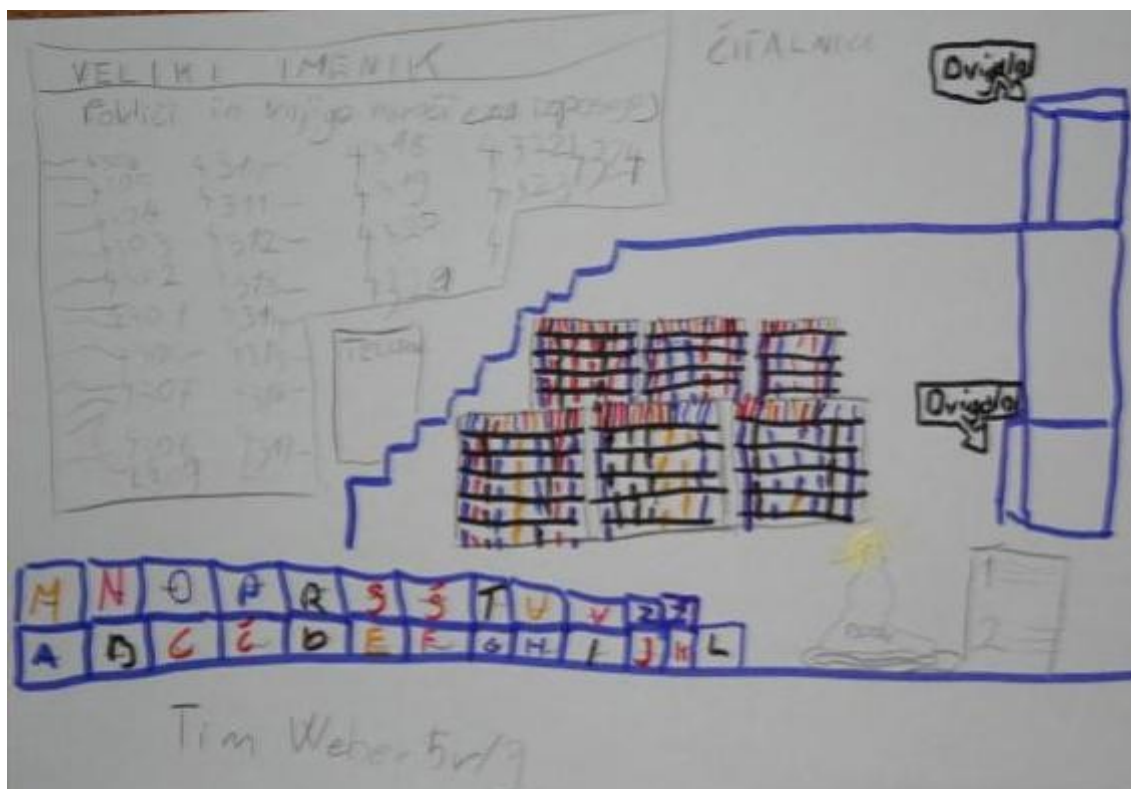
Tim Weber, 5. razred VG

ČAROBNA KNJIŽNICA

Tri leta nazaj sem šel v knjižnico po knjigo. Njen naslov je bil Požiralec knjig. Prelistal sem jo na stran 666. Tedaj je pošast skočila z lista. Stekel sem ven in poiskal knjižničarko in ji povedal, kaj se je zgodilo. Skoraj mi ni verjela. Šla sva pogledat. Rekla je, da ta pošast je knjige. Zelo je bila pametna. Čez nekaj časa jo je razneslo.

Knjižničarka ni bila vesela. In tako se je končalo.

Marko Gnidovec, 7. razred VG

Avtor slike: Tim Weber, 5. razred VG

V KNJIŽNICI SEM SREČAL SVOJEGA NAJLJUBŠEGA KNJIŽNEGA JUNAKA

Knjižnica je kraj za razmišljanje in predvsem tiho branje. Če se včasih v knjigo res poglobiš, lahko tako živo podoživljaš dogajanja, da se ti nazadnje res zgodi. Meni se je zgodilo ob prebiranju Defoevega Robinsona Crusoea. Nekega dne sem brezsilno taval po knjižnici in iskal primerno branje. Ko sem

možakarja s sekiro na rami, ki je bil sumljivo podoben junaku moje knjige. Vprašal sem ga, če mu lahko kako pomagam, pa je rekel, da išče svojega prijatelja Petka, tako je bilo namreč ime pomanjkljivo oblečenemu črncu, ki ga je iskal.

Njegovega problema nisem znal rešiti, sem ga pa povabil, naj se usede in da malo pokramljava. Povedal mi je, da je njegova ladja potonila in da živi osamljen na samotnem otoku in čaka, da ga nekdo reši. To sem seveda že vedel, saj sem lep del

knjige o njem že prebral. Bolj zanimivo je bilo, ko mi je pokazal nekaj trikov in mi dal nekaj napotkov za življenje v divjini. Ko se je pogovor bližal h koncu, me je vljudno vprašal, kaj berem. Začuden je bil, ko je ugotovil, da je sam glavni junak knjige in ker je želel izvedeti, kakšen je konec njegove zgodbe, sem mu knjigo kar podaril, čeprav ni bila moja. Vendar tega ne razglašajte naokoli!

Avtor stripa: Dominik, 5. razred VG

nazadnje našel zanimivo knjigo, sem se namestil v udoben kot in začel brati. In da ne pozabim, naslov knjige je bil Robinson Crusoe. Živo sem si predstavljal podobe junakovega brodoloma in njegovega vsakdanjega življenja. Po kakih petdeset straneh, ko sem se odločil za kratek predah, pa sem »trčil« v čudnega

Zatem sva se poslovila, še prej pa sva si izmenjala svoja e-naslova. Očitno globalizacija ne pozna meja. Takšno je bilo torej nenavadno srečanje z Robinsonom Crusoem, mojim najljubšim knjižnim junakom.

Jan Šuntajs, 9. razred VG

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007****JUNAK**

Junak
močan ali šibak.
Vsak v svoji zgodbi junak.
Od Martina Krpana do
Pegama in Lambergerja.
Junak je
vsak.
V knjižnici naši
bivajo junaki vaši.
Vsak ima svojega junaka,
ki v knjižnici ga čaka.
Junakov veliko, nekdo ga pa
nima zato hitro stecite v knjižnico
se zapodite in svojega junaka odkrijte.
NN

Avtor slike: Eva M., 5. razred VG**BRDAVS**

Hodil Sem po knjižnici in zagledal Brdavs, ki se je skrival za omaro in jokal. Vprašal sem ga, zakaj. Rekel je, da noče, da ga Krpan ubije. Rekel sem mu, da tako mora biti, saj je tako napisal pisatelj. »Vendar nočem umreti!« je tarnal. »Pa pojdiva k

pisatelju«, sem mu predlagal.
Naslednji dan sem šel v knjižnico in pogledal v knjigo Martin Krpan. Na koncu je Brdavs premagal Krpana in ga ubil.
Blaž Urbas, 8. razred VG

MOJ NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Že kot majhna deklica sem rada poslušala zgodbo o Muci Copatarici. Ko sem začela tudi sama brati, sem jo velikokrat prebrala. Ostala mi je v spominu. Zame je muca Copatarica najljubši knjižni junak, ker je bila zelo dobrega srca. Vsem otrokom je krpala copate. Skrbela je, da jih ni zeblo. Kadar nisem pospravila svojih copat, so mi domači večkrat rekli, da jih bo vzela Muca Copatarica. Najprej sem mislila, da je res, a je bila samo pravljica. Ta zgodba mi je všeč in vedno me bo spominjala na otroške dni.
Bilo pa je tudi poučno, saj sem vedno rada pospravila copate, da mi jih slučajno kdo ne odnese.

Katja Zadel, 8. razred VG**Avtor slike: Neža., 2. razred VG**

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007****KNJIŽNICA**

Živela je knjižnica,
ki sto knjig je imela.

Janezek prišel je v knjižnico
in deset knjig raztrgal.

Živela je knjižnica,
ki devetdeset knjig je imela.

Učiteljica Janezka vidi
in ga vrže ven iz knjižnice.
Rekla mu je, naj kupi deset knjig.
Rok Osvald, 7. razred VG

MOJ NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Včeraj sem šla v šolsko knjižnico, da bi si izposodila knjigo. Malo sem se ozrla naokoli. Nisem mogla verjeti, koga sem videla! Anico iz zbirke knjig o Anici. Pristopila sem k njej, da bi se prepričala, če je to res ona - Anica iz knjige. Povedala mi je, da je to res ona. Tudi jaz sem se predstavila. Nato sva se zatopili v pogovor. Pogovarjali sva se o šoli, prijateljih in še o veliko drugih stvareh. A žal se je moral pogovor čez nekaj časa končati, ker so že zapirali knjižnico. Dogovorili sva se, da se bova naslednji teden spet srečali. Mislim, da bova z Anico postali zelo dobri prijateljici.
Patricija Manja Koščak, 8. razred VG

Avtor slike: Matevž Kolarič, 7. B

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007****ČAKA VAS CEL SVET**

Čakamo, čakamo, čakamo vas.
 Da le pridete v našo vas.
 Tu vsa znanost in pametni
 ljudje,
 združeni so v eno
 v nas -
 kaj le drugega kot knjige.

Čakam, čakam, čakam vas.
 Da le pridete v mojo vas.
 Tu vse knjige pravijo vam:
 »Vaš je čas in me kot prispodobe,
 čakamo na vas!«

Zdaj že vsi -
 čakamo, čakamo in čakamo spet.
 Da le pridete k nam, vsem
 ki pišemo in vsem, ki
 smo pisani.

Čaka, čaka, čaka
 vas cel svet.

Le vstopite
 in vaš bo svet.

Patricija Ivnik, 7. razred VG

MOJ NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Vsak ima svojega knjižnega junaka,
 ki ga z veseljem v knjižnici čaka.

Prijazen je, da mu ni kaj,
 a rad z mano zganja direndaj.

Oba sva poredna in zelo neredna,
 a v knjižnici vseeno nisva poredna.

Avtor slike: Rok Kastaneto, 7. A

Zbirava papir za šolski sklad,
 ki pomaga nam v CŠOD naš.
 CŠOD res radi obiščemo,
 a knjižni junaki nas v šolski knjižnici res
 žalostni čakajo, ter osamljeni jokajo.

Komaj čakajo, da pridemo nazaj mi vsi,
 a mi veseli bi radi doma ostali vsi.

Katja Kastelic, 8. razred VG

KNJIŽNICA

V knjižnico »uletimo«
 in tam se veselimo,
 ker računalniki čakajo
 na nas.

Ker oni računajo za nas,
 da se z njimi poigramo in
 da se z njimi razigramo.

Ta popelje nas v svet besed,
 ker je knjiga pač knjiga prepočasna
 za nas in naše možgane.

Tako se nam ubije v mozeg,
da vsaka knjiga le naklada je v
male možgane in z njim boleče
si širimo možgane.

Tam se pogovarjamo in igramo
vendar nam ne sede
v glavo ta velik kup knjig,
ki jih še prebrati ne znamo.
NN

KNJIŽNI JUNAK V KNJIŽNICI

Avtor slike: Matic Kuhelj, 7.
Sem knjižni junak,
pozna me že vsak,
sem mali škrat,
ki bere rad.
V knjižnici berete
knjige,
ko jaz spim,
zato, ko vi spite
jaz bedim.
Cele noči
iz same navade

čuvam zaklade,
to so naše besede,
za mlade, stare
in vsevede.

Ko pride nočni tat,
to je zeleni škrat,
ki krade naše zaklade,
naše besede in navade,
sem pravi junak,
to ve že vsak.

Naženem hudiča,
brez palice, brez biča,
jaz čuvam naš knjižni zaklad,
zato ga tudi ti čuvaj
in beri zelo rad.
NN

MOJ NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Doma junak je v vsaki knjigi.
Če piše jo Prešeren ali pa Levstik,
vedno najde se junak,
le odpreti knjigo je
potrebno in ga
poiskat.

Veronika Zajc, 8. razred VG

NAJLJUBŠI KNJIŽNI JUNAK

Moj najljubši knjižni junak,
je pravi veseljak.
ime mu je Peter Pan,
ki nikoli ni zaspan.
Vsako noč, ko jaz zaspim
in se v globoke sanje potopim,
Peter pan prikaže se
in na potovanje odpelje me.

Potujeva po deželah tega širnega sveta
in zmeraj kaj novega odkrijeva.
Na poti male cicibane razveseljujeva
in jih z bomboni zasujeva.

In ko pride jutro,
potovanje se konča,
a jaz sem vesela,
ker se zvečer ponovno srečava.
NN

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

Nekega dne, to je bilo v četrtek, sem odšla v knjižnico. Brala sem različne knjige. Ravno, ko sem brala knjigo Harry Potter, se je zgodilo nekaj čudnega. Iz vseh knjig, ki so bile odprte so ven skočili junaki teh knjig. Tako se začinja moja dogodivščina. Nekaj časa sem debelo gledala, potem pa k meni prileti dobra vila in mi pravi: »Poloviti moraš vse junake in jih dati nazaj v knjige! Drugače bodo uničili vse! Pohiti!«. Malo sem bila zmedena ampak sem pokimala ter pričela loviti junake iz knjig.

Bilo jih je preveč. Nisem vedela kako naj vse polovim. Ampak nisem obupala. Začela sem nastavlјati pasti. Polovila sem le četrtno vseh knjižnih junakov. Potem pa se mi je v glavi posvetila lučka: »Že vem!« Umirila sem se in vsi junaki so me začeli ogledovati. Jaz pa sem rekla: »Pojdite nazaj v knjige in bo vse v redu.« Malo so razmišljali, potem pa so lepo ubogali. Tako se konča moja dogodivščina. Ampak še vedno me boli roka, ker sem tako lovila.

Nina Boben, 5. c /8

Julija s Prešernom,
važička kot je,
ne vem kaj reči,
zaljubljena je.

A ne v njega,
drugega ima,
ne vem zakaj ga noče,
vzeti za moža.

Seveda ne,
reven je kot miš,

pravnik kot je on,
ni za mlade dame.

Julija ne ve,
da Prešeren ima skrivnost,
napisal ji bo pesem,
lepo za norost.

Luka Posavec, 5. c/8

KNJIŽNI JUNAK

Ko prišel sem v knjižnico spet,
sem videl njega na oknu sedet.
Ko sem prišel do njega,
sem mu rekel, da me njegova »faca« bega.

Potem, ko sem ga gledal in stal,
ee mi je zdelo, da mi je znan postal.
Njegov znak na čelu mi je povedal,
kdo je in kaj je delal.

»Ti si električar«, sem mu rekel,
on se je zasmel in stran je stekel,
potem sem videl knjigo, kjer on je stal
in se mi smejal.

Takrat sem spoznal, da tam Harry Potter
je stal.

Vid Pajek Arambašić, 8. razred VG

HARRY POTTER V RESNIČNEM SVETU

Zgodilo se je pred osmimi leti, jaz pa se tega spomnim kot da bi bilo včeraj. Bral sem knjigo Harry Potter šesti del, ki sem si ga sposodil v šolski knjižnici. Bil sem šele na začetku, ko se je zgodilo nekaj čudnega. Knjiga se je modro zasvetila in se začela manjšati, na tistem mestu pa so

se pojavili -kdo bi verjel- Harry, Ron in Hermiona. Nisem mogel verjeti svojim očem, ko so se začeli večati iz velikosti palca do naravne velikosti. Hitro smo postali prijatelji. Prišel pa je tudi Vol..Tisti Ki Ga Ne Smemo Imenovati, ter njegova vojska morakvarjev. Bežali smo kot gepardi do moje hiše, kjer je Harry prijel v roke knjigo in si zaželel, da bi prišel Dumbledore. Takoj se je prikazal ter morakvarje pregnal z varuhom, tisti, Ki Ga Ne Smemo Imenovati, pa se je ustrašil njegovega učitelja. Dumbledore je vprašal Harryja, zakaj on ni priklical varuha, ki se ga je naučil v tretjem letniku, on pa mu je odgovoril: »Ker se nisem spomnil na nobeno veselo misel, ki pa je nujna za ta urok.« Kmalu je izšel film in šli smo ga gledat. Vsakič, ko je kdo nastopal, je izginil s sedeža, jaz pa sem se vedno tako ustrašil, da bi najraje iz kože skočil. Ko smo šli domov, so začeli bledeti, jaz pa sem se Harryja dobro prijel in potegnilo naju je skozi svetove. Začel sem se učiti čarati. Na srečo sem s sabo prinesel knjigo in oni so jo prebrali, ter zaprli Rawsa, ker je v knjigi umoril Dumbledorja. Pričela se je nova, zelo zanimiva in napeta dogodivščina, ki je čisto nepozabna. Bilo je 15. septembra leta 2000. Slavil sem svoj 17. rojstni dan na Bradavičarki in sprejeli so me

za kaplana Gryfindorske skupine »quidditcha«. Za šalo smo šli spet v dvorano skrivnosti, šli iskat kamen modrosti, šli na pogreb Harryjevega botra, raziskali štab feniksovega reda in se dvobojevali z Volde..Tistim Ki Ga Ne Smemo Imenovati. Upam, da se mi bo še kdaj pripetilo kaj takega.

Luka Škof, 5. A /9

Neke noči, ko v šolski knjižnici ni bilo nikogar, so knjižni junaki oživali. Vsi so se podili po knjižnih policah. Nastala je prava zmešnjava. Rdeča kapica je v košari nosila bobra, Peter Pan je ponagajal princesi na zrnju graha, Ostržek je bežal pred babico ... Zjutraj, ko je prišla knjižničarka v knjižnico, bi kmalu padla v nezavest. Vsa

knjižnica je bila razmetana, knjige so ležale povsod. Zato so se odločili, da knjige razvrstijo po priimkih pisateljev. Od tistega dne so knjige vedno razvrščene po vrstnem redu.

Sandra Erjavec, 5. b/8

JUNAKI

Živeli so junaki, vedno bili prvaki, v dirki po medu in gromozanskem sladoledu.

Avtor slike Andreja Šerek

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC

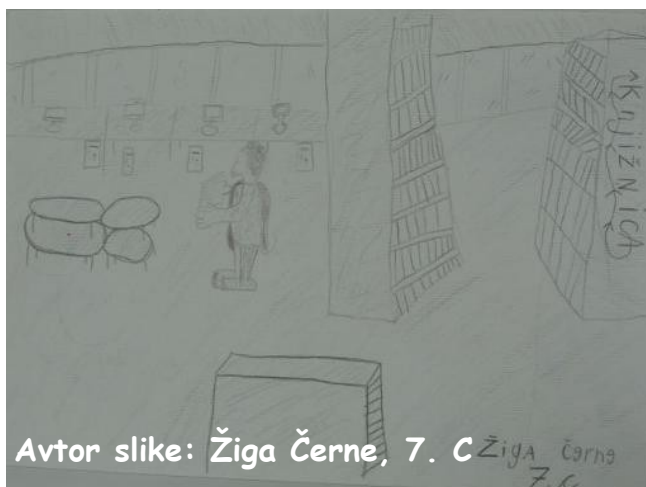
22.10.2007

V knjigi na polici,
kot v majhni potici,
živeli so vsi,
saj boljšega udobja
ni.

Junaki vsi so
sladkosnede,
prav zaradi tega so
vsi debeli.

Dobri hrani se nihče
ne upre,
saj vsi obožujejo slastne palačinke.
Ko se zvečeri,
zabavo vsak priredi,
plešejo do polnoči,
domov se nikomur ne mudi.
Ko nastopi jutro,
nikomur se ne ljubi vstati,
saj po naporni noči,
vsi vedo, da je boljše spati.

Klara Omahen, 5. B/8

Avtor slike: Žiga Černe, 7. C

V KNJIGI

Nekega dne sem brala
mojo najljubšo knjigo
Artur in Minimojčki,
ko je nekdo potrkal na
vrata. Odprla sem jih
in zagledala sem
poštarja. Dobila sem
paket. Ko sem
pogledala vanj, je bil
notri prašek v

steklenički. Zagledala sem list in na njem
je pisalo, da je ta prašek tak, da če ga
potreseš po knjigi, se bodo pred teboj
pokazala vrata skozi katera prideš v knjigo.
Potresla sem ga po knjigi, ki sem jo brala in
pred menoj so se pokazala vrata. Stopila
sem skozi in pred menoj se je pokazalo
več vrat. Na vratih so bile pribite plošče,
na katerih so pisala poglavja v katera bi
lahko vstopila. Vstopila sem skozi vrata
številka štiri, ker je to moja najljubša

številka. Pristala sem v
svetu Minimojčkov. Ker je
bila ravno vojna, mi je v
glavo priletel kamen. Ko sem
se zbudila iz nezavesti, je
bilo vojne že konec. Nad
menoj je stala princesa
Selenja, Artur in Betameš,
ki so z začudenjem strmeli
vame. Ugotovila sem, da sem
tudi jaz postala minimojček.
Rekla sem, da mi je ime
Katarina in da sem prišla v
to deželo s čarobnim
praškom. Artur mi je

Avtor slike Aleš Pahar, 7. A

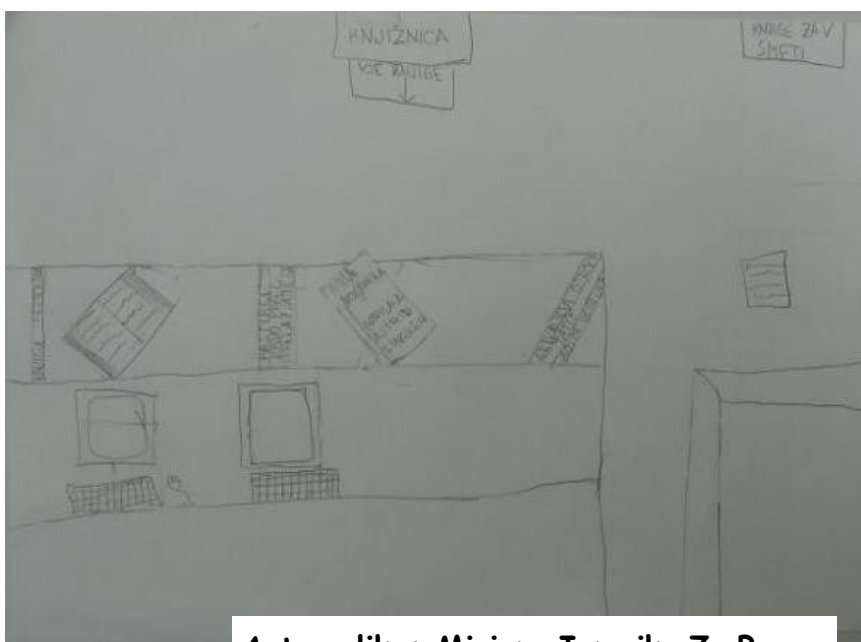
MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

predstavil Betameša, Selenjo in sebe. Rekla sem mu, da jih že poznam in bili so začudeni. Povedala sem jim, kaj se mi je zgodilo. Potem sem odšla na vožnjo z neko žuželko in na poti sem opazila jamo. Ko sem vstopila vanjo sem takoj videla čudno rožo. Stopila sem k njej in nekaj me je posipalo. Ko sem se zagledala v rosi, sem bila zelo lepa. Ko sem prišla nazaj, sem videla, da so me vsi občudovali. Čez nekaj časa sem opazila, da se čisto spreminjam v minimojčka in da, če se kmalu ne vrnem, bom ostala za vedno tu. Nisem vedela, kaj naj, saj nisem hotela za večno ostati minimojček. Našla sem tisti prah ampak nisem vedela, če deluje tudi na drugih stvareh. Poizkusila sem in pred menoj so se pokazala vrata. Vsem minimojčkom sem rekla adijo in vstopila skozi vrata. Delovalo je. Pred menoj so se pokazala vrata. Takrat pa ni na njih pokazalo poglavja temveč sobo naše hiše. Bila sem vesela, ko sem prišla domov. Za vedno si bom to zapomnila.

Katarina van Midden, 5.C/8

Prišla sem v knjižnico, bila je tema. Iskala sem knjigo, a brez uspeha. V temi se je zasvetilo, zvončico sem videla. Še enkrat se je zasvetilo, zaiskrilo, počilo. Na stropni luči Peter Pan posipal je prah sanj. Našla sem knjigo njegovo, v spanju jo brala

glasno. Ko sem zjutraj se zbudila, sem bila v deželi Nije. Zaželela sem si, da domov bi poletela. Peter Pan je priletel, me posipal in z zvončico je odletel. V hipu sem kar vzletela, v knjižnico sem poletela. Tam me čakal je grdi Kapitan Kljuka. Zbežala sem domov in nesla čudežni prah s seboj.

Katja Tomažin, 5.a/8**Avtor slike: Miriam Jamnik, 7. B**

V šoli je prostor,
kjer so knjižni junaki doma,
to je šolska knjižnica.

Otroci prebirajo knjige, pesmi in prozo,
da bi izvedeli to,
kar junaki vedo.

Luka Hajnihar, 5. D/8

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

Nekoč je v knjižnico prišel Sherlock Holmes. Iskal je knjige o zločinih. Ko nenadoma vstopi butalski stražimojster. Sherlock Holmes ga vpraša, če pozna kakega zelo hudega zločinca. Stražimojster mu odvrne, da pozna Cefizlja, ki je že sedem moških in tri ženske zadušil. Rekel je, da ga privabijo najbolj slastne jedi. Sherlock Holmes je hitro poiskal knjigo o gospodinjstvu. Tako sta ujela Cefizlja.

Klemen Papež, 5. C/8

FOTO: Jolanda Hočeva 5.A

Rad zahajam v knjižnico. A nekega dne se je zgodilo nekaj čudnega. Šel sem v knjižnico, ki je bila nenavadno razmetana. Padel sem na kolena in začel pobirati knjige. Nekaj knjig se je začelo kar samo razmetavati. Stekel sem proti izhodu, pa se je prevrnil velik kup knjig. Nato pa vidim Mr. Kenstaina, ki je vihtel svojo palico. Skočil sem v čitalnico. Tam sem srečal velikansko kolišče Ostrorogega Jelena, ki so ga obs-

treljevali partizani. Poletel sem v Cicibanov kotiček, kjer najdem Rdečo Kapico, Ostržka, Sneguljčico in sedem palčkov in velikega zmaja. Skočim v kot, kamor sem se skrila. Skočil sem s postelje in ugotovil, da je bila to le mora.

Janez Meglen, 5.D/8

Nekega dne sem odšla v šolsko knjižnico. Ko sem prišla sem se začudila. Zakaj? Zato, ker je v knjižnici mrgolelo knjižnih junakov, knjižničarke pa ni bilo videti. Rdeča Kapica

je sedela za računalnikom, Kekec je bral knjigo, Pehta se je pogovarjala z Bedancem in tako naprej. Ko sem vstopila je nastala smrtna tišina. K meni sta pristopila Ronja in Kapitan Gatnik ... Kremenček me je vprašal iz katere knjige sem. Knjige!? Povedala sem jim, da nisem iz nobene knjige. Vprašala sem jih, zakaj oni niso v knjigah. Rekli so, da jim je bilo v knjigi dolgčas. Ta dan naj bi bil njihov dan, ko lahko počnejo, kar si želijo. K meni je pristopila Rdeča Kapica in mi rekla, da lahko praznu-

jem z njimi. Prav, sem rekla. Na tleh sem zagledala knjigo. Ko sem jo odprla, sem videla bele strani. Nikjer nič pisave. Z njimi sem bila do večera, rekli so mi, da se bodo zvečer vrnili v knjige. To sem jim tudi rekla. A oni so se sklenili v krog in zapeli: Mi ne bomo še odšli, v knjigi dolgčas je za tri, mi bomo še rajali, se veselili in kaj spili... Kaj pa je zdaj to?

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

Nočejo iti nazaj v knjige, je brbotalo v moji glavi. Hitro sem se sklonila, saj je Rdeča Kapica čarala s čarobno palico. Čar je zadel polico s knjigami in knjige so popadale na tla. Vse po vrsti sem prepričevala, da bi odšli nazaj v knjige. Maček Muri je pristopil k meni in mi rekel, da če do polnoči ne gredo v knjige, nikoli ne morejo nazaj. Torej čez dve uri ne bo več pravljič.

Maček Muri pa mi je povedal, kaj morava storiti, da bodo šli v knjige. Tako sva pograbila vsak svojo knjigo in odšla k junaku, ki je bil v knjigi. Odprla sem knjigo Volk in sedem kozličkov in kozlički in volk so izginili v knjigi, pa je bila pravljičica. Tako sem z mačkom Murijem spravila še druge v red. Muri mi je rekel hvala in že ga ni bilo več. Ko sem naslednje jutro odšla v knjižnico, je bilo vse v redu. Odšla sem h knjigi Maček Muri. Ko sem jo odprla mi je iz knjige pomahal Muri. Knjigo sem si izposodila in jo prebrala. Muri je izstopil iz knjige in zopet sva se pogovarjala.

Knjigo sem redno vračala in si jo zopet vzela. Muri je vedno odšel nazaj v knjigo.
Špela Zupančič, 5. b/8

Ko sem odprla knjigo, da bi videla koliko strani ima, je iz nje skočil zloben čarovnik. Takoj za njim pa še dober. Zloben je prišel uničevati knjige ter jih sežigati. Na tista mesta je dajal knjige s prepovedanim čarovniškim znanjem. Dobrega je želel zavesti. Mene pa je obtožil, da sem to naredila jaz. A dobri čarovnik je imel moč s katero lahko prepozna dobro in zlo.

Rešil me je pred kaznijo, nato pa mi je še pomagal pospraviti knjige. On je šel v knjigo, jaz pa na avtobus in domov.

Petra Hočevar, 5. c/8

Knjižni junaki preberejo, da zgodbo si zapomnijo.

Berejo noč in dan, kakor, da se zaustavlja dan.

Knjižničarka reče mu,
koliko knjig prebral si že tu?
Junak odpravi se domov,
kakor, da je svet poln zgodb.
Kaja Zupančič, 5. a/8

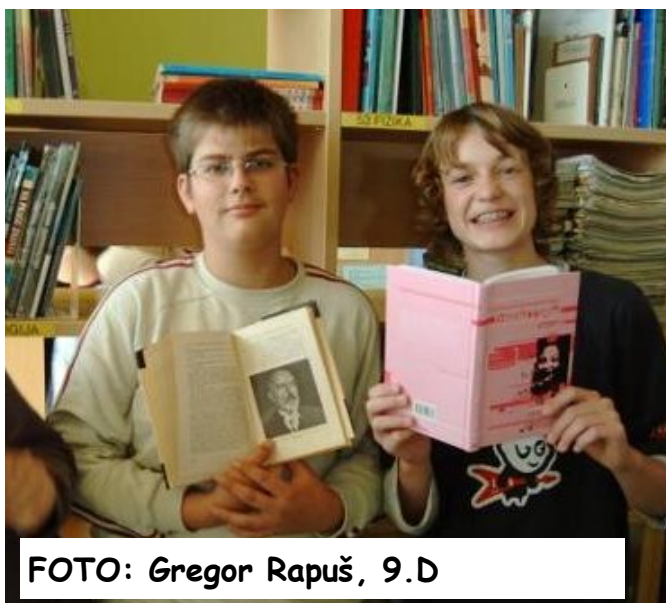

FOTO: Gregor Rapuš, 9.D

MEDNARODNI DAN ŠOLSKIH KNJIŽNIC**22.10.2007**

Ko sem nekega dne brala knjigo Lepotica in zver, se je iz knjige povzpela ven Lepotica. Ker sem knjigo brala v knjižnici, me je bilo strah, da bi lepotico videla knjižničarka. Lepotica se je najprej razgledala po policah. Prosila sem jo, naj se vrne v knjigo, a ona ni hotela iti. Rekla je, da je že prav naveličana, da se mora stalno poročati s princem. In tedaj je skočil iz knjige še Princ. Na vse pretege sem ju prosila, naj se vrneta. Uspelo mi je prepričati ju. Ko sta bila spet v knjigi, sem odšla h knjižničarki in si knjigo izposodila. Doma sem jo prebrala še velikokrat, preden sem jo vrnila v knjižnico. Trenutki, ki sem jih preživela z Lepotico, so bili najlepši.

Alenka Godec, 5. C/8

KNJIŽNI JUNAKI

Anica iz knjige skoči
Trnuljčici kolovrat počí.
Janko in Metka se lovita
in pri čarovnici zaspita.
Sneguljčica ugrizne
v jabolko debelo
palčki pa marljivi
si pojejo veselo.

Volk si kremplje brusi
kozlički se smeji
veselo se igrajo
se volka ne bojijo.
Kuža Piki laja hov, hov,
hov,
mačka Murija še ni

domov,
s Petrom Panom sta šla na izlet
tja v čudovit izmišljen svet.

Janja Koželj 5a/9

Police težke knjige nosijo,
zato nagrado si zaslužijo.

V naši knjižnici nam je lepo!
Junaki tu nas spremljajo.

Kadar pa je preveč hrupno,
takrat police se tresejo.
Kotički v knjižnici res super so zato radi
tam bivamo.

Upajmo pa le, da junaki jo bodo ohranjali
do konca šolskih dni.

Tjaša Skubic, 5.b/8

V knjižnici so dobri junaki,
veliko znajo in vedo,
vendar niso vsi enaki,
vsi drugače kaj počno.

Knjižnih junakov je veliko,
nekateri so čarobni, revni
in veseli, vendar vsi radi
vidijo,
da jih hitro preberemo.
Anja Šinkovec, 5. A/9

FO

Foto natečaj: Učenje in branje v šolski knjižnici

FOTO: Jolanda Hočevar

FOTO: Nejc Ljubič

FOTO: Anja Zaletelj

FOTO: Urša Pugelj

FOTO: Luka Brčan

FOTO: Domen Podržaj

Pri izvedbi natečajev in lektoriranju izdelkov učencev so na podružnični šoli Višnja Gora sodelovale učiteljice slavistke Metoda Mihelčič in Vesna Zimic, na matični šoli pa Marinka Boljka ter Marija Strnad in Ingrid Boljka Štaudohar. V podružnični šoli Višnja Gora je pri izvedbi likovnega natečaja sodelovala učiteljica 5. razreda Ana Zaman, v matični šoli pa učiteljica likovnega pouka Anka Koželj.